

(památce zpěváka Pavla Nováka)

Ve středu 11. února 2009 prohrál svůj dlouholetý boj s těžkou nemocí zpěvák **Pavel Novák**. Pavel Novák patřil k hvězdám populární hudby šedesátých let minulého století. Vzpomínám si, že jako první jsem od něj slyšel v rádiu píseň

Vyznání

, kterou napsal své dívce, kterou miloval od jejích šestnácti let, a která jej pak provázela životem jako manželka. Ta píseň, zpívaná hezkým moravským tenorem, oslovila nejen mě, ale i další posluchače. V té době, ale vlastně vždy, bylo určitým handicapem zpívat či hrát mimo Prahu. Pavel Novák, rodák z Přerova, vystudoval v Olomouci obory biologie a tělesná výchova. Začal zpívat v rodném městě dixieland, ale v roce 1964 se stal spoluzakladatelem bigbítové kapely

Synkopa

. Hrál a zpíval v ní i později rovněž slavný

Jaroslav Wykrent

. V roce 1966 vyhrálo Vyznání rozhlasovou Houpačku, Pavel Novák se začal objevovat i v televizi a zněly jeho další slavné písně, například

Pihovatá dívka

, kde zpíval "mám duhu pro svůj den, hvězdy zase pro svou noc, ránem jsem okouzlen, denně poznávám to moc.." V roce 1967 založil svou kapelu s názvem

Vox

. Jezdil po republice a za vydělané peníze si, jako jeden z mála, koupil vůz Tatra 603, aby se muzikantům jezdilo pohodlně. Na jevišti metal salta a dívky si lepily fotky toho hezkého sportovního kluka na zdi svých pokojů vedle dalších tehdejších idolů. Občas zazpíval na koncertu nějakou nádhernou lidovou moravskou píseň a bylo vidět, že by jeho čistý tenor mohl být ozdobou každého špičkového lidového souboru. V normalizačních letech se mi někam ztratil ale věděl jsem, že založil další kapely a hrál a zpíval i se svými dětmi v kapele

Family

. Hrál zejména pro dětské publikum, což dělá jen málokdo. Napsal i několik knih. Když se několikrát objevil v televizi, nebyl to ten vlasatý a štíhlý, krásně zpívající kantor, ale na první pohled bylo znát, že zápasí s něčím daleko horším, než je nepřízeň publika.

Ve středu 11. února Pavel Novák svou muzikantskou dráhu ukončil. Za pár týdnů, 10. března, by se dožil 65 let. Tak tam nahoře, milý Pavle, pozdravujte ty, které tam potkáte. My, co jsme zatím dole, na vás nezapomeneme.